ΕΤΟΣ Α'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 2 Αὐγούστου 1887 ΑΡΙΘ. 22

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς Δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ ΒΙΛΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. π. μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλάβωμεν τὴν ἐθνικὴν κατάπτωσιν.—Αἱ ἱππότιδες γυναῖκες—Κα Διελαφουά. (ὑπὸ κ. Μαρίας δὲ Γαρδέλη). —Καλλιεργήσατε τὴν πρὸς τὴν φύσιν ἀγάπην. (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ). Μέθανα, ἐξοχὴ τοῦ συρμοῦ.—Αἱ μικραὶ ἀρεταὶ-ἡ προσήνεια (ὑπὸ κ. Ζαχαρούλας Λαμνῆ).Γυναικεῖος κόσμος.—Πυρπόλησις δασῶν· συνέπεια τῆς βαρβάρου καταστάσεως τῆς Ἑλληνίδος χωρικῆς. — Βουλγαρικαὶ παραδόσεις. (ὑπὸ κ. Μαρίας Μαυρογορδάτου).—Ποικίλα. — Παιδικὴ δεξιότης (ὑπὸ τῆς κ. Ὄλγας Ἰσανώφ) —Θέατρον.—Ἑβδομαδιαῖον δελτίον.—Ἀλληλογραφία.—Συμβουλή.—Συνταγή.—Ἐπιφυλλίς.

ΠΡΟΛΑΒΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΝ

Ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων γωνιῶν τῆς ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικουμένης γῆς μέχρις αὐτοῦ τοῦ κέντρου τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἀκούεται καθ' ἑκάστην ἐπαναλαμβανομένη ἡ φρᾶσις «**τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος μεγαλεῖον, ἡ ἐκπλήρωσις τῶν Ἑλληνικῶν πόθων, τὰ ὄνειρα τῶν Ἑλλήνων** κτλ.» λέξεις κεναὶ ἐννοίας, ἀφοῦ ἑκάστοτε ἐκ τῶν πραγμάτων πειθόμεθα, ὅτι διὰ πᾶν ἄλλο ἢ διὰ μέλλοντα μεγαλεῖα προωρίσμεθα.

Τὸ κακὸν ζητητέον οὐχὶ βεβαίως εἰς τὴν ἔλλειψιν πλούτου τῆς χώρας, ἢ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων ἡμῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀνδρῶν πρὸς πραγματοποίησιν τοιούτων πόθων καὶ ὀνείρων. Ὀλίγιστοι μέχρι σήμερον ἐζήτησαν τὴν καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ εἰς τὴν πηγήν, πάντες δὲ ἐπιχειροῦσι γελοίας καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος ἐγχειρήσεις ἐπὶ πληγῶν γαγγραινωδῶν ἤδη καὶ συνεπῶς ἀνιάτων.

Δὲν ἠθέλομεν βεβαίως ἀναλάβει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τούτου, εἰμὴ ἐθεωροῦμεν καὶ πάλιν τὴν γυναῖκα, ὡς ἀκούστιον ἠθικὸν αὐτουργὸν τῆς καταστάσεως ταύτης, τῆς ὁσημέραι δεινουμένης καὶ εἰς ἅπαντα τὰ κοινωνικὰ στρώματα ἐπεκτεινομένης.

Ἀνάγκη νὰ κατανοήσωμεν καλῶς, ὅτι πᾶν ὅπερ ἐξασθενεῖ τὴν ἐνέργειαν, θέλησιν καὶ δύναμιν λαοῦ τινὸς εἶναι ἡ διαφθορά, ἥτις δυστυχῶς παρ' ἡμῖν εἰσήλασε λάθρα μὲν ἐν ἐποχῇ ἠθικωτέρᾳ τῆς νῦν, ἐπεκτείνεται δὲ καὶ ἐξαπλοῦται ὁσημέραι ἀναφανδὸν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, τῆς ἐν προγενεστέραις ἐποχαῖς προτύπου ἀρχῶν ἀκεραίων καὶ αἰσθημάτων εὐγενῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἀδιαφορῶμεν ἡμεῖς οἱ μορφωταὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ συνεπῶς τῆς ἀνθρωπότητος, αἱ ἠθικῶς ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῆς ἠθικῆς ταύτης τῆς ἡμετέρας κοινωνικῆς καταπτώσεως.

Διατὶ νὰ μὴ ζητήσωμεν νὰ ἀντιστῶμεν εἰς τὸ κατακλύζον ἡμᾶς κακὸν τοῦτο, ὑποδαυλίζουσαι καὶ ἀναζωπυροῦσαι τὸ ἐν τῇ ψυχῇ τῆς γυναικὸς αἴσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτῆς ὑπεροχῆς, ἐξ ἧς κατὰ μέγα μέρος ἡ τῶν ἐθνῶν εὐδαιμονία ἐξήρτηται.

Ἴσως μᾶς εἴπωσιν ὅτι θὰ προσκρούσωμεν εἰς ἀποθαρρυντικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἐγωϊσμὸν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ματαιοπονοῦμεν. Ἀλλὰ τίς μέχρι σήμερον παρ' ἡμῖν ἀνέλαβε νὰ ὑποκαύσῃ τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἐν τῇ ψυχῇ τῆς γυναικός, ἵνα δικαίως καὶ εὐλόγως ἀποθαρρυνώμεθα. Παρὰ τοῖς Καθολικοῖς καὶ Προτεστάνταις ὁ κλῆρος ἔδρασε μεγάλως ἐπὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τῆς γυναικὸς διά τε τῆς διδασκαλίας καὶ ἐξομολογήσεως· παρ' ἡμῖν ὅμως, ἔνθα ἡ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀμάθεια τοῦ κλήρου ἦν πρόσκομμα ἀνυπέρβλητον τῆς ὑπὸ τούτου ψυχικῆς τῆς γυναικὸς καλλιεργείας, τίς ἐκτῶν ἡμετέρων ἠθικολόγων καὶ σοφῶν ὁ ἐργασθεὶς οὐχὶ πλέον ὑπὲρ τῶν ξηρῶν καὶ ἀγόνων θεωριῶν τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῆς μαθητρίας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πραγματικῆς τῆς γυναικὸς ἠθικοποιήσεως ;

Οἱ ἄνδρες ἠθικοποιοῦντες τὴν γυναῖκα ! ! Ἀλλὰ τοῦτο φαίνεται αὐτοῖς γελοῖον, ἀφοῦ μέχρι σήμερον ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια, ἵνα οὗτοι ὦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἠθικοὶ αὐτῆς διαφθορεῖς, ἀγνοοῦντες ὅτι αἱ ἐν τῷ βίῳ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελοῦσιν ἐμπορικὴν συναλλαγματικήν, ἧς ἡ λῆξις καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξοφλήσεως θᾶττον ἢ βράδιον παρουσιάζεται. Φρονοῦσιν ἀνέκαθεν ὡς οἱ κακοὶ δανεισταί, ὅτι ἄλλοι θὰ πληρώσωσι δι' αὐτούς, ἐπαναλαμβάνοντες τὴν γνωστοτάτην παρὰ τοῖς Γάλλοις φράσιν «Après moi le deluge» ἤτοι *πέραν ἐμοῦ κατακλυσμός.*

Ἰδοὺ ἡ μόνη σκέψις, ἣν ἤθελέ τις εὕρει ἀποτυπουμένην εἰς μεγάλην μερίδα τῶν ἀνδρικῶν ἐγκεφάλων, εἰ ἐπεχείρει

μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων διασκεπτικῶν αὐτῶν γύρων, τῶν κενῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, παρ' ἡμῖν πάσης μεγάλης καὶ εὐγενοῦς ἰδέας.

Τίς λοιπὸν κάθηται νὰ ἐξετάζῃ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπόπτου διαγωγῆς γυναικῶν αὐξάνει ὁσημέραι καὶ ὅτι, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν γάμων ἐλαττῶται, ὁ ἀριθμὸς τῶν νόθων παίδων αὐξάνεται εἰς ἔνδειξιν τῆς παρ' ἡμῖν γιγαντιαίοις βήμασι προαγομένης ἠθικῆς διαφθορᾶς; Εἶναι σχολαστικότητες, σᾶς λέγουσιν· ἡ νεότης πρέπει νὰ διασκεδάσῃ, πρέπει νὰ δρέψῃ πάντα καρπὸν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν νεανικῶν παθῶν της· ἀλλὰ εἰς βάρος τίνος ἐκτελοῦνται τὰ ὄργια ταῦτα, καθ' ἃ ἡ ὕλη φονεύει τὸ πνεῦμα, καὶ τίς ὁ ὑφιστάμενος τὰς σκληρὰς καὶ ἀπανθρώπους τῶν ὀργίων τούτων συνεπείας; Ἡ γυνή!! Ναί· τὸν αὐτὸ τὸ δημιουργηθὲν διὰ τὰς εὐγενεστέρας καὶ ὑψηλοτέρας λειτουργίας μολύνεται καὶ ἀποσυντίθεται ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς κακοηθείας καὶ διαφθορᾶς· τὸ ὂν τοῦτο τὸ πεπροικισμένον διὰ πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων, δι' οὗ πᾶς εὐγενὴς καὶ ἐνθουσιώδης πόθος προάγεται καὶ ἀναπτύσσεται, τὸ ὂν τοῦτο λέγομεν, παιδιᾶς χάριν, καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀγενῶν καὶ φαύλων παθῶν δηλητηριάζουσι καὶ ἐξουδετεροῦσι.

Καὶ διατὶ ἡ καταστρεπτικὴ αὕτη τάσις;

Ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ οἰκτρότατον σημεῖον τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ ἐν ταῖς φλεψὶ τῶν Ἑλληνοπαίδων σφύζοντος νέου καὶ καθαροῦ Ἑλληνικοῦ αἵματος.

Δυνάμεθα λοιπὸν μετὰ τὴν κατόπτευσιν τῆς καταστάσεως, ἐν ᾗ ἡ γυνὴ τοιοῦτον διαδραματίζει πρόσωπον νὰ μείνωμεν θεαταὶ ἀπαθεῖς, ἀδιαφοροῦσαι διὰ τὰς ἑκάστοτε φρικωδῶς ἐξαντλουμένας καὶ εἰς τὸν βωμὸν τῆς διαφθορᾶς θυσιαζομένας δυνάμεις τῆς πατρίδος, καὶ δὲν θὰ ἔχωμεν τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ παλαίσωμεν καὶ ῥιφθῶμεν μετ' ἀποφασιστικότητος κατὰ τοῦ κατακλύζοντος καὶ καταστρέφοντος τὰ εὐγενέστερα τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν βορβόρου;

Συνασπισθῶμεν αἱ γυναῖκες πᾶσαι αἱ αἰσθανόμεναι σφύζον ἐν ταῖς φλεψὶν ἡμῶν αἷμα Ἑλληνικόν, καὶ θέσωμεν φραγμὸν εἰς τὴν διὰ τῆς γυναικὸς ἐπεκτεινομένην καὶ ἐξαπλουμένην διαφθοράν. Συστήσωμεν συλλόγους, ἀδελφάτα, κομητάτα πρὸς ὑποστήριξιν, προστασίαν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῆς θηλείας νεολαίας ἐν ἅπασι τοῖς κοινωνικοῖς κλάδοις, πεποιθυῖαι ὅτι διὰ τοῦτου καὶ μόνου τοῦ τρόπου ἐπιτευχθήσεται ἡ πρόοδος καὶ σωτηρία τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μὴ λησμονῶμεν, ὅτι ὡς ἄγρυπνοι Κέρβεροι οἱ ἰσχυροὶ τῆς Εὐρώπης δράττονται πάσης εὐκαιρίας, ὅπως ἐξασθενήσωσι καὶ ἐκμηδενίσωσιν ἡμᾶς καὶ ὅτι ἡ ἠθικὴ κατάπτωσις τῶν προγόνων ἡμῶν μετὰ τὸν χρυσοῦν τοῦ Περικλέους αἰῶνα συνεπήγαγε τὴν ἐπὶ τόσους αἰῶνας ὑποδούλωσιν ἡμῶν καὶ τὴν σύλησιν τῆς τε ἐθνικῆς καὶ ἀτομικῆς ἡμῶν περιουσίας.

ΑΙ ΙΠΠΟΤΙΔΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ἡ κυρία DIEULAFOY

Ἡ μόνη νέα μετὰ τὴν Καν Dodu ἱππότις, ξανθή, λεπτοφυὴς καὶ ὠχρὰ Κα Ἰωάννα-Ραχὴλ-Παυλίνα Διελαφουὰ ἄγει μόλις τὸ τριακοστὸν πέμπτον τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτος. Ἔλαβε δὲ τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς τὴν 15ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1886, ὡς συντελέσασα μεγάλως εἰς τὴν ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς Περσικῆς γῆς ἐξόρυξιν ὁλοκλήρου λαμπροῦ μέρους τῶν ἀνακτόρων τοῦ βασιλέως Δαρείου. Τὸ μέρος τοῦτο τῶν ἀνακτόρων δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ ἐξαχθῇ τῆς γῆς σῶον καὶ ἄβλαβές, ἀλλ' ἡ ἀκάματος Γαλάτις ἐταξινόμησε καὶ ἠρίθμησε μετὰ τοιαύτης ἀκριβείας τὰ ἐξαχθέντα τεμάχια, ἅτινα ἐτοποθετήθησαν ἐντὸς διακοσίων κιβωτίων καὶ μετηνέχθησαν διὰ πεζοπορίας 400 λευγῶν, μὲ ἀτμοσφαιρικὴν θερμοκρασίαν 40 βαθμ. ἐν σκιᾷ, εἰς παραθαλάσσιον πόλιν, ὁπόθεν ἀπεστάλησαν εἰς Γαλλίαν.

Ἡ Κα Διελαφουὰ συνώδευσεν ἔφιππος μετὰ θαυμαστῆς ἀποφασιστικότητος τὸ ἀρχαιολογικὸν καραβάνιον τοῦτο, παλαίσασα μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐ μόνον πρὸς τὸν ἀφόρητον καύσωνα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους νομάδας λαούς, οὓς ὤφειλον νὰ διασχίσωσιν, ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ὅτε ὁ σύζυγος αὐτῆς προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀνέλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ περιέλθῃ τὴν πόλιν τῶν Σούσων πρὸς ἀνακάλυψιν ἀρχαίων μνημείων, ἡ λεπτοφυής, ὠχρὰ καὶ φιλασθένου πως ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ χαλυβδίνης θελήσεως νεαρὰ γυνὴ ἀπεφάσισε μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ συζύγου της νὰ συνοδεύσῃ αὐτόν, λέγουσα ὅτι τοιαῦται ἐκδρομαὶ ἄνευ γυναικῶν εἶναι λίαν ἐπικίνδυνοι. Ἤρχισεν ἀμέσως τὴν ἐκμάθησιν τῆς Περσικῆς γλώσσης, ἣν ἐντὸς ὀλίγιστου χρονικοῦ διαστήματος ἠδύνατο νὰ ὁμιλῇ καλῶς. Περιῆλθε λοιπὸν τὴν Περσίαν μετὰ τοῦ συζύγου της, εἰργάσθη ἀκαμάτως μετ' αὐτοῦ, ἀντικαταστήσασα πολλάκις καὶ τοὺς ἁπλοῦς ἐργάτας εἰς τὴν τῶν ἀρχαιοτήτων ἐξόρυξιν, ἐπεξεργασθεῖσα τὰ πλεῖστα τῶν σχεδιαγραφημάτων, ὑδρογραφήσασα δὲ καὶ πλείστας μαγευτικὰς τοποθεσίας τῆς Περσικῆς χώρας, διότι σὺν τοῖς ἄλλοις προτερήμασιν αὐτῆς ἡ κ. Διελαφουὰ εἶναι ἐπιτηδειοτάτη ὑδρογράφος.

Τὰς περιπετείας τῆς ἀρχαιολογικῆς ταύτης συνοδείας ἀφηγεῖται μετὰ θαυμαστῆς χάριτος καὶ ἀφελείας ἡ διάσημος ἀρχαιολόγος Κυρία ἐν ὡραιοτάτῳ συγγράμματι αὐτῆς, ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ὁποίου ἀπεικονίζεται αὕτη ἐν στολῇ νεαροῦ περιηγητοῦ.

Μαρία Δε Γαρδέλη.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΑΓΑΠΗΝ

Ἡ πρὸς τὴν φύσιν ὁρμὴ τοῦ παιδίου καλλιεργεῖται διὰ πλείστων μέσων, ἓν δὲ τῶν συντελεστικωτάτων πρὸς τοῦτο εἶναι καὶ ἡ ἐνδελεχὴς μετὰ τῆς φύσεως συνάφεια αὐτοῦ.

Εἰσάγουσι, συνήθως, παρ' ἡμῖν προώρως τὰ παιδία εἰς τὴν κοινωνίαν· ὁδηγοῦσιν αὐτὰ μᾶλλον εἰς τὴν αἴθουσαν ἢ εἰς τὸν κῆπον, μᾶλλον εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὴν ἐξοχήν, μᾶλλον εἰς γενικὰς συναθροίσεις ἢ εἰς ἀγροτικοὺς περιπάτους. Τί δὲ συμβαίνει ἕνεκα τῆς πλημμελοῦς αὐτῆς ἀγωγῆς; Οὐχὶ μόνον ἡ ὑγιεία τῶν μικρῶν παραβλάπτεται, ἀλλὰ καὶ παράγεται τὸ φαινόμενον ἐκεῖνο, ὅπερ μετὰ λύπης παρατηρεῖ ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ τῶν πόλεων πᾶς φίλος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς πατρίδος, τὸ τερατῶδες δηλ. φαινόμενον πολλῶν παιδίων ἄνευ παιδικῆς ἡλικίας, ἄνευ ἀθωότητος καὶ εἶτα νεανίδων καὶ νέων ἄνευ νεότητος, ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ, ἄνευ γοητείας, ξηρῶν ὑπολογιστῶν, ὄντων γεγηρακότων, φερόντων μόνον προσωπεῖον τῆς καλλονῆς, τῆς δρόσου καὶ τῆς χάρετος.

Τὸ παιδίον δέον νὰ ζῇ ὅτι πλεῖστον ἐν τῇ φύσει καὶ ὅτι ἐλάχιστον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἵνα τηρήσῃ τὸν ἀληθῆ αὐτοῦ χαρακτῆρα. Μὴ φοβήσθε ἔχει καιρόν, ἵνα γνωρίσῃ καὶ μελετήσῃ τὸν κοινωνικὸν βίον, ἔχει καιρὸν ἵν' ἀπολέσῃ μίαν πρὸς μίαν, τὰς περὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ζωῆς γοητευτικὰς πλάνας του. Μὴ σπεύδητε. Ἀναμείνατε τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρώπου. Σκέφθητε ὁποίας ἀληθεῖς καὶ ζωηρὰς ἀπολαύσεις θέλετε παράσχει τοῖς τέκνοις ὑμῶν διὰ τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ πρὸς τὴν φύσιν διαφόρου αὐτῶν! Ὁποίαν παρηγορίαν ἐν περιπτώσει δυστυχίας ἐν τῷ βίῳ! Ἐνθυμοῦμαι τὸν λόγον τοῦ Rousseau· ὁ ὑπὸ τοῦ βίου καταπεπονημένος καὶ παράδοξος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἔλεγεν «Ἐρ' ὅτον τοὐλάχιστον βοτανολογῶ, παύω ὤν δυστυχής.»

Ἄλλως τε κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν αἱ διάφοροι παραστάσεις ἰσχυρότερον ἀποτυποῦνται ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, ὅθεν τότε παρέχετε τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ τὰς ἐκ τῆς φύσεως ἐντυπώσεις. Ὁ γεννηθεὶς ποιητὴς ἐκ ταύτης θέλει ἀρυσθῇ τὰς ἀρίστας ἐμπνεύσεις του, ὁ μέλλων ζωγράφος ἐκεῖ θέλει εὕρει τὰ ἐντελέστατα τῶν σχημάτων καὶ τῶν χρωμάτων, ἐκεῖ θέλει ἴδει τὰς ἀληθεῖς εἰδυλλιακὰς σκηνάς, τὰς μεγαλοπρεπεῖς καὶ χαριέσσας εἰκόνας, τὰς διαφόρους παραλλαγὰς τοῦ φωτὸς καὶ τῆς σκιᾶς, τὴν γαλήνην καὶ τὴν τρικυμίαν, τὴν θωπείαν καὶ τὴν ἀπειλὴν τῆς φύσεως. Ἐκεῖ τοῦ μέλλοντος μουσικοῦ ἡ ψυχὴ θέλει ἐξυπνίσει καὶ ἀκούσει τὴν φωνὴν τὴν ἀνταποκρινομένην πρὸς τὰ μύχια αὐτῆς αἰσθήματα. Ἐκεῖ θέλει λάβει γνῶσιν τῶν διαφόρων ἤχων καὶ ἀποσπάσει τόνους ἀπὸ τοῦ κελαδήματος τῶν πτηνῶν, τοῦ θροῦ τοῦ φυλλώματος, τῆς βοῆς τοῦ καταταράσσοντος ὕδατος, τοῦ συριγμοῦ τῶν ἀνέμων, τῆς φωνῆς τῶν ζώων καὶ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀορίστου ψιθύρου τῆς εἰς ὕπνον κατακλινομένης φύσεως.

Ὁ δὲ μὴ γεννηθεὶς ποιητὴς οὐδὲ καλλιτέχνης θέλει εὕρει εἰς τὴν φύσιν τὸν πατέρα του, τὸν δημιουργόν του, τὸν θεόν του. Ἐπειδὴ εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ἐξεγείρεται ζωηρότερον καὶ ἀγνότερον διὰ τῆς ἐμβριθοῦς μελέτης τῆς φύσεως.

Ὁ μέγας Λινναῖος, ὁ πατὴρ τῆς βοτανικῆς, ὁ κατατρίψας τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν γνῶσιν καὶ κατάταξιν τοῦ φυτικοῦ κόσμου, πλήρης θαυμασμοῦ καὶ κατανύξεως ἔγραφεν. «Εἶδον τὸν θεὸν παρερχόμενον καὶ ἔμεινα κωφὸς καὶ ἄλαλος ὑπὸ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως κατεχόμενος. Ἀνεκάλυψα ἴχνη τινὰ τῶν βημάτων του εἰς τὰ ἔργα τῆς δημιουργίας του. Ὁποία δύναμις, ὁποία σοφία, ὁποία τελειότης καὶ εἰς αὐτὰ ἔτι τὰ ἐλάχιστα!»

Ὥστε δὲν ἀρκεῖ τὰ παιδία καὶ οἱ ἔφηβοι ἁπλῶς καὶ ἀσκόπως νὰ θεῶνται, ἀλλ' ἀνάγκη καὶ νὰ μελετῶσι τὴν φύσιν. Ὁ αἰὼν ἡμῶν δὲν εἶναι αἰὼν θεωρίας μόνον, εἶναι αἰὼν πράξεως καὶ ἐνεργείας, ἡ δὲ μελέτη τῆς φύσεως ὀξύνει τὸ παρατηρητικόν, ἀσκεῖ τὴν σκέψιν, ἀνδρίζει τὴν κρίσιν καὶ ῥυθμίζει τὴν φαντασίαν, ὅθεν δικαίως ὁ μέγας ποιητὴς τῆς Γερμανίας ὁ δαιμόνιος Goethe ἔλεγεν. «Ὁ Πλάτων ἀπῄτει ἵνα μηδεὶς ἀγεωμέτρητος ἐν τῇ ἀκαδημείᾳ αὐτοῦ εἰσέρχηται· ἂν ἐγὼ ἤθελον ἱδρύσει τοιαύτην, οὐδέναἤθελον δέχεσθαι μὴ ἀσπαζόμενον εἰδικῶς καὶ ἐμβριθῶς κλάδον τινὰ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν».

Τούτων ἕνεκα ἡ διδασκαλία τῆς φυσικῆς ἱστορίας δέον νὰ ἐνισχύηται ζωηρῶς, οὐχὶ μόνον ἐν τοῖς σχολείοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ.

Ἡ μήτηρ καὶ παιδείας στερουμένη δύναται ἁπλῶς, ὑπὸ τῆς στοργῆς, τῆς ὀρθῆς κρίσεως καὶ τῆς φυσικῆς παρατηρήσεως ὁδηγουμένη νὰ διδάσκῃ πολλὰ τοῖς τέκνοις αὐτῆς περὶ τῆς χρήσεως καὶ ὠφελείας τῶν συνήθων ζώων καὶ φυτῶν, δύναται νὰ διδάξῃ, πῶς ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει μετὰ φειδοῦς καὶ ἀγαθότητος νὰ ἐκμεταλλεύηται ὅ,τι ὁ πανάγαθος δημιουργὸς ἐχορήγησε διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐθίσῃ αὐτά, ἵνα ποιῶντι χρῆσιν καὶ οὐχὶ κτηνώδη κατάχρησιν τῶν λοιπῶν δημιουργημάτων καὶ νὰ εὐγνωμονῶσι τῷ θεῷ ἐπὶ τούτοις.

Ἂν δ' εὐμοιρῇ παιδείας τινὸς ἔτι μᾶλλον ἐπιβάλλεται αὐτῇ τὸ καθῆκον τοῦτο.

Ἂς πειραθῇ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν κύκλον τῶν γνώσεων αὐτῆς διὰ σοβαρᾶς καὶ ὠφελίμου μελέτης, μὴ δαπανῶσα τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῆς εἰς ἀσκόπους καὶ ματαίας ἐξόδους ἢ εἰς ἀνάγνωσιν βιβλίων, ὧν συστέλλεται νὰ ὀνομάσῃ τὸν τίτλον. Ἂς ἀφαιρέσῃ ὥρας τινὰς ἐκ τῆς ἰδίας ἀναπαύσεως ἢ ἡδονῆς χάριν τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῶν τέκνων της καὶ ἔστω βεβαία, ὅτι ταῦτα θέλουσι μετρήσει ἡμέραν τινὰ τὰς ὥρας ταύτας καὶ θέλουσι πληρώσει αὐτῇ, τῇ πηγῇ τῆς εὐτυχίας των, τὴν θυσίαν διὰ καθαροῦ νομίσματος ἀγάπης ἀροσιώσεως καὶ σεβασμοῦ.

Εἰρήνη Δαχανᾶ.

ΜΕΘΑΝΑ, ΕΞΟΧΗ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ

Ἡ κατ' ἐξοχὴν τοῦ συρμοῦ ἰαματικὴ πηγὴ εἶναι βεβαίως ἀπὸ τετραετίας ὅλης ἡ τῶν Μεθάνων· λέγομεν τοῦ συρμοῦ διότι πάσχοντες καὶ ὑγιεῖς συθίζονται εἰς τὴν κολλυμβήθραν ταύτην τοῦ Σιλωὰμ, ἔνθα τῶν μὲν οἱ πόνοι ἀνακουφίζονται, τῶν δὲ τὸ σῶμα ἀναπαύεται καὶ δροσίζεται, διότι ἡ θερμοκρασία τοῦ ὕδατος ἦν ἀληθῶς λίαν εὐάρεστος. Ἀλλὰ μὴ ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχωμεν πηγὰς ἰαματικὰς πλὴν τῶν Μεθάνων, ἃς ἀσπλάγχνως οἱ συνήθεις αὐτῶν θαμῶνες ἐγκαταλείπουσιν ὑπὲρ αὐτῶν.

Παρετηρήθη ὅτι τοταύτης αἱ πηγαὶ αὗται χαίρουσι δημοτικότητος, ὥστε ἐν αὐταῖς προσέρχονται, οὐ μόνον οἱ πάσχοντες ὑπὸ ῥευματισμῶν, νευραλγιῶν, δερμικῶν νοσημάτων, δι' ἃ τὰ θ ιοῦχα τῶν Μεθάνων λουτρὰ εἶναι βεβαίως ὠφελιμώτατα, ἀλλὰ καὶ οἱ πάσχοντες ὑπὸ παθήσεων στηθικῶν, τῆς καρδίας, τῶν νεφρῶν, τῆς κύστεως, τῶν ὀφθαλμῶν κ. ἀ. μετατρέποντες οὕτω τὴν πηγὴν ταύτην εἰς πανθεραπευτήριον, ἔνθα ἡ πίστις θεραπεύει σύτοὺς, ἢ μᾶλλον ἡ τοῦ κλίματος ἀλλαγὴ, ὁ ὡραῖος καὶ ὡς ἐκ θαύματος καθαρὸς ἀήρ, ἡ μαγευτικὴ τοποθεσία καὶ ἡ ἐν γένει ἀλλαγὴ τοῦ βίου.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ βίου ἐπὶ τὸ ἀναπαυτικώτερον νομίζετε; ποσῶς· ἐπὶ τὸ φυσικώτερον ναί. Διότι ἐν Μεθάνοις πλούσιοι καὶ πτωχοί, μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔχουσιν ὡς κατοικίαν τριῶν ἢ τεσσάρων τετραγωνικῶν μέτρων δωμάτιον, μὲ μίαν θύραν καὶ δύω παράθυρα, καὶ ὡς μόνον ἔπιπλον κλίνην ἐκ τριπόδων ξυλίνων, μικρὰν ξυλίνην τράπεζαν καὶ δύο ἢ τρία ξύλινα καθίσματα: μαγειρεῖον καὶ λοιπὰ χρειώδη ἐθεωρήθησαν βεβαίως μεγάλη πολυτέλεια διὰ τοὺς καλοὺς Μεθανίτας καὶ λοιποὺς ἰδιοκτήτας, ἐξαιρέσει δύο ἢ τριῶν. Τί εἶναι λοιπὸν, ἐρωτᾶτε, ἡ ἐναέριος ἐκείνη γέφυρα ἡ συνδέουσα τὸ τῆς ἐ-

ταιρίας κατάστημα μετὰ μικροῦ τετραγώνου ᾠκοδομημένου ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ἀποτελεῖ φρικώδη ὅλως ἐξαίρεσιν τῶν ἐντελῶς παρομοίων χρειωδῶν στερουμένων οἰκιῶν, διότι χρησιμεύει, νομίζομεν, ὡς διϋλιστήριον τοῦ θαλασσίου ἀέρος τοῦ μετατρεπομένου διὰ τοῦ θαυματουργοῦ αὐτοῦ πυργίσκου εἰς ἀζωτοῦχον καὶ κατ' ἰδιάζοντα τινὰ τρόπον ἀρωματώδη πως. Ὅθεν πάντες οἱ ἐκεῖθεν διερχόμενοι μόνον τῇ προσωρινῇ τῶν εἰσπνευστικῶν αὐτῶν ὀργάνων προφυλάξει, ἀπαλλάττονται τῆς ὀχληρᾶς ταύτης εὐωδίας,

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν καὶ πολλῶν ἄλλων ἐλλείψεων ἐξάγεται ὅτι οἱ ὅροι τῆς ὑγειϊνῆς οὐδαμῶς ἐλήφθησαν ὑπ'ὄψει ὑπό τε τῶν πρώτων ἱδρυτῶν των, κατ' εὐφημισμόν, οἰκιῶν τῶν Μεθάνων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν τελευταίων, ἀλλ' οὔτε δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἴσως ὁ εὐπροσήγορος τῶν Μεθανιτῶν πρὸς τοὺς ξένους τρόπος ἢ τὰ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἐκτελούμενα θαύματα, ἢ τὸ εὔωνον τῆς ζωῆς, προσκαλοῦσι τὴν συσσώρευσιν ταύτην τοῦ πλήθους. Τὰ Μέθανα ἑλκύουσι τὸν κόσμον ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς μαγευτικωτάτης αὐτῶν καλλονῆς· εὐχαρίστως δέχεταί τις καὶ τρώγλην ὡς κατοικίαν, ὅταν σκεφθῇ ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμερονυκτίου διέρχεται ἐν πλήρῃ ὑπαίθρῳ, ἔχων ὡς στέγην τὸν ἀπεριόριστον τοῦ οὐρανοῦ θόλον, ὅστις φαίνεται ἐφαπτόμενος τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων τῶν ἡμικυκλοτερῶς καὶ ἀμφιθεατρικῶς περιβαλλόντων τὸ μαγευτικὸν τῶν Μεθάνων τοπεῖον, μεταξὺ τῶν σχισμάδων τῶν ὁποίων βλέπει τις ἐσπαρμένας τῇδε κακεῖσε τὰς λευκὰς οἰκίας τῶν ἰδίως χωρίων τῶν Μεθάνων, μὲ τὰς λευκὰς στέγας των, τὸν μικρὸν ναόν των μὲ τὰ τοῦ κωνοειδοῦς κωδωνοστασίου του, τὸ καλοῦν ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν (ἐὰν ἐννοῆται ὁ παππᾶς δὲν ξυλίζῃ τινὰ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην) τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν. Εἶναι μαγευτικὴ ἡ θέα τῶν ὁλοπρασίνων ῥάχεων τῶν βουνῶν τούτων, ὧν ἡ μονοτονία διακόπτεται, ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ μελωδικοῦ ἤχου τῆς φλογέρας ποιμένος ἢ γεωργοῦ, ὁτὲ δὲ ὑπὸ τοῦ μελαγχολικοῦ καὶ παθητικοῦ ἄσματος νεαρᾶς ποιμενίδος, βοσκούσης ἐκεῖ που τὸ ἐξ αἰγῶν ποίμνιόν της, ὧν τὸ γάλα ὁ γέρων πατὴρ ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέραν διανέμει, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ μονοτόνου ἤχου τῶν ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ τῶν γαλακτούχων ζώων του ἀνηρτημένων κωδωνίσκων.

Ἡ θεσπεσία αὕτη εἰκὼν συμπληροῦται διὰ τῆς ἐπὶ τῆς προσόψεως τῶν Μεθάνων ἐπεκτάσεως τοῦ μαρμαίροντος θαλασσίου τάπητος, οὗτινος ἡ μονοτονία ποικίλλει διὰ τῶν σποραδικῶς ἐσπαρμένων ἐν αὐτῷ νήσων, Πόρου καὶ Αἰγίνης, μεταξὺ τῶν ὁποίων προβάλλει τὰς ἀκανονίστους καὶ ἀνωμάλους ἐξοχάς τε καὶ ἐσοχάς του τὸ ὑπὸ τοῦ κύματος, ὁτέ μεν ἐρωτύλως καὶ ἁπλήστως φιλούμενον, ὁτὲ δὲ ἀνιλεῶς καὶ ἀσπλάγχνως μαστιγούμενον πετρονῆσι, παρὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἥλιος μεγαλοπρεπὴς ἀναδύει ἐκ τοῦ ἑσπερινοῦ αὐτοῦ λουτῆρος, διασκορπίζων τὰς φωτοβόλους καὶ χρυσοκυανοπορφύρους ἀκτῖνάς του ἐπὶ τῆς μαγευτικῆς τῶν Μεθάνων παραλίας. Τὴν εἰκόνα ταύτην ἔχει τις ὡς ἐν πανοράματι ἐνώπιόν του, καθήμενος ἐπὶ ἑνὸς τῶν ὀγκοδεστάτων μελανολίθων, τῶν ἀποτελούντων τὸ ὑπὸ τὸ γνωστὸν ὄνομα τοῦ Κολόμβου νησύδριον, τὸ διαχωρίζον τὴν κυρίως βρωμολίμνην ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

Μείνωμεν ἕως ἐδῶ, φίλη ἀναγνωστρια, διότι ἐὰν προβῶμεν εἰς ἐξέτασιν τοῦ περιβάλλοντος τὴν βρωμολίμνην σφαγείου καὶ τῶν λοιπῶν περικοσμουσῶν τὰ Μέθανα ἀκαθαρσιῶν καὶ ῥυπαροτήτων, τὴν ἐν γένει ἀκηδείαν τῶν ἁρμοδίων εἰς περιποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ μικροῦ τούτου παραδείσου, τοῦ ἐγκαταλελειμμένου εἰς τὴν διάθεσιν, τὸ ἕλεος καὶ τὴν καλλαισθησίαν ἰδιωτῶν τινῶν κερδοσκόπων, οἵτινες ἀπὸ τετραετίας ὅλης, ἐξ ὅσων τοὐλάχιστον ἡμεῖς εἴδομεν, οὐδεμίαν ἐπήνεγκον βελτίωσιν, διότι οὔτε σπιθαμὴ γῆς ὑπάρχει ἀπηλλαγμένη λίθων καὶ ἀκαθαρσιῶν, ἐν ᾗ οἱ πολυπληθεῖς τῶν Μεθάνων ἐπισκέπται νὰ δύνωνται νὰ περιπατήσωσιν ἀπόνως καὶ ἀκινδύνως.

Ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἀνατείλῃ τέλος ἡμέρα, καθ' ἣν καὶ ἡμεῖς θὰ ἐπισκεπτώμεθα τὰ Μέθανα καὶ ἀπολαμβάνωμεν τῆς ἀνέτου ἐξοχικῆς εὐζωΐας, χωρὶς νὰ εὑρισκώμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἀκούωμεν ἐπαναλαμβανομένην περὶ ἡμᾶς τὴν τόσῳ κακόηχον φράσιν «**Τὶ περιμένεις, αὐτὰ ἔχει τὸ Ρωμαΐϊκο.**»

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Συνεπεῖς εἰς τὴν δοθεῖσαν πρὸς τὰς ἀναγνωστρίας ἡμῶν ὑπόσχεσίν μας θέτομεν, οὕτως εἰπεῖν, σήμερον τὰς βάσεις καὶ τοὺς ἀπαραιτήτους ὅρους, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ φιλόκαλος, ἐπίχαρις, κομψὴ καὶ ἀπέριττος περιβολή.

Πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν μέχρι σήμερον κατὰ τοῦ στηθοδέσμου, ὅστις μεθ' ὅλα ταῦτα τὴν πρώτην κατέχει θέσιν εἰς τὴν ἐνδυμασίαν τῆς γυναικός, ἐν περιπτώσει, καθ'ἣν αὕτη γνωρίζει νὰ ποιῆται κατάλληλον χρῆσιν αὐτοῦ. Ὁ στηθόδεσμος ὀφείλει νὰ εἶναι λεπτός, μαλακὸς καὶ ἀνάλογος πάντοτε τὸ σχῆμα πρὸς τὸ σῶμα τῆς φερούσης αὐτόν, ἵνα χρησιμεύῃ οὐχὶ πρὸς πίεσιν καὶ σύσφιγξιν τῆς ὀσφύος καὶ τῶν διαφόρων ὀργάνων, ἀλλ' ἁπλῶς προς ῥυθμικὴν καὶ εὔσχημον τοῦ σώματος συγκράτησιν.

Συμβουλεύομεν λοιπὸν τὴν ὑπὸ τοιούτους ὅρους χρῆσιν τοῦ στηθοδέσμου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ κόρη παύει σχηματιζομένη μέχρι γήρατος· ἐπιπροσθέτομεν δὲ, ὅτι δέον νὰ γίνηται καθημερινὴ αὐτοῦ χρῆσις· ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦτέστι καθ' ἣν ἡ γυνὴ ἐξέρχεται τῆς κλίνης, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν κατακλίνεται, ὁ στηθόδεσμος δέον νὰ ἀποτελῇ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἐνδυμασίας αὐτῆς.

Φαντάσθητε γυναῖκα εὐτραφῆ καὶ πολύσαρκον περιφερομένην ἐν πρωϊνῇ ἀτημελήτῳ περιβολῇ ἄνευ στηθοδέσμου, καὶ θέλετε ἀμέσως πεισθῆ, ὅτι ὁ ἄμορφος καὶ ἄσχημος αὐτός ὄγκος ἔχει ἀνάγκην ἀπόλυτον ποιᾶς τινὸς συγκρατήσεως, ὅπως μὴ προξενῇ ἀηδίαν εἰς τὸν πλησίον αὐτῆς σύζυγον ἢ καὶ υἱόν. Ἄλλως τὲ ὁ στηθόδεσμος ἐμποδίζων τὴν τῶν σαρκῶν ἐπαφὴν ἐλαττοῖ τὴν ὀχληρὰν κατὰ τὸ θέρος ἀφίδρωσιν, διατηρεῖ πάντοτε ἀνάλογον θερμοκρασίαν περί τε τὴν ὀσφὺν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν στόμαχον, ὧν οὐδόλως ἡ λειτουργία προσκόπτει, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐπιδιώκομεν τὴν δι' αὐτοῦ ἐπιτυγχανομένην, πρὸς ἐλάβην τῶν ὀργάνων τούτων, λεπτότητα καὶ κομψότητα τῆς ὀσφύος, ἥτις ἔσται βεβαίως δυσανάλογος πρὸς τὸ μὴ πεπιεσμένον τοῦ σώματος καὶ συνεπῶς ἐπιβλαβὴς πρὸς τὴν φυσικὴν χάριν αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὅσον ἐπιδοκιμάζομεν τὴν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους χρῆσιν τοῦ στηθοδέσμου, τόσον καταμεμφόμεθα ἐκείνων, αἵτινες ὑπὸ ὑπερμέτρου καὶ μωρᾶς φιλαρεσκείας ὠθούμεναι, πιέζονται ἐντὸς αὐτοῦ, ὡς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς τρομερᾶς Αἰκατερίνης τῶν Μεδίκων ἐντὸς τῆς βασανιστηρίου μηχανῆς, ἐν ᾗ οἱ κατάδικοι ἀνηλεῶς ἐβασανίζοντο. Ὑπάρχουσι Κυρίαι, αἵτινες δὺο θεραπαινίδων ἔχουσιν ἀνάγκην πρὸς σύσφιγξιν τοῦ στηθοδέσμου, ἐν ᾧ ἀνηλεῶς καταπληγόνουσι καὶ κατα-πιέζουσι τὸν στόμαχον αὐτῶν, ῥυτιδόνουσαι τὰς περὶ τὴν ὀσφὺν σάρκας, διακόπτουσαι τὴν τακτικὴν τοῦ αἵματος κυκλοφορίαν, ἐπιτυγχάνουσαι δὲ διὰ τοῦ μαρτυρίου τούτου κακόσχημον τινὰ δυσανάλογον καὶ ἀκανόνιστον τοῦ σώματος στάσιν, μετ'οὗ πολὺ δὲ ἀδυνατοῦσι νὰ ἀνεχθῶσιν, οὐ μόνον τὸν στηθόδεσμον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἔτι τοῦ ὑποκαμίσου τὴν ἐπαφήν.

Λογικὴ λοιπὸν καὶ κεκανονισμένη χρῆσις τοῦ στηθοδέσμου ἂς ἀποτελῇ, φίλη ἀναγνώστρια, τὴν βάσιν, ἐφ' ἧς θέλει στηριχθῆ ἡ φιλόκαλος καὶ καθαρὰ ὑμῶν περιβολή. Ἐπειδὴ δὲ ὁ στηθόδεσμος εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λευκός, ἔχει ἐπίσης ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἡμῶν ἐσώρουχα ἀνάγκην πλύσεως, ἣν ἐπιτυγχάνομεν διὰ τῆς ἐπιχύσεως ζέοντος ὕδατος, τῇ βοηθείᾳ τοῦ ὁποίου σαπωνίζομεν αὐτόν, μετὰ τοῦτο δὲ ἐκπλύνομεν διὰ καθαροῦ ὕδατος καὶ ἀφίνομεν νὰ σπεγνώσῃ εἰς τὸν ἥλιον.

ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

Ὀδυνηρὰν ὄντως καὶ ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ τοῖς πᾶσιν ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας γενικὴ πυρπόλησις τῶν δασῶν μας. Ὁ κ. Πρόεδρος προσεκάλεσεν εἰς δασονομικὸν συμβούλιον τοὺς ἁρμοδίους, ἵνα διὰ δρακοντίων μέτρων προληφθῇ τὸ ἐπαπειλοῦν νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἔρημον τὰ ὡραῖα δάση μας κακόν. Ζητήσατε τὸ κακὸν εἰς τὴν ῥίζαν· μορφώσατε τὴν καρδίαν τοῦ Ἕλληνος χωρικοῦ, μορφώσατε τὸ αἴσθημα καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ καὶ ἀφήσατε τὰ ἐν τῷ χάρτῃ μόνον λειτουργοῦντα δραστήρια μέτρα.

Ἀλλὰ τίνι τρόπῳ νὰ μορφωθῇ ὁ χωρικός; Ὑποχρεωτικὴ ἐκπαίδευσις δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι· αἱ μητέρες τῶν χωρικῶν παρὰ τῶν ὁποίων ἔδει βεβαίως νὰ διαπλάττωνται καὶ μορφώνωνται τὰ εὐγενῆ τῆς ψυχῆς αἰσθήματα διατελοῦσιν ἐν ἴσῃ ἀγρίᾳ καὶ κτηνώδει καταστάσει. Σχολεῖον δι' αὐτὰς δὲν ὑπάρχει κἂν. Αἱ κυρίαι τῶν μεγαλοπόλεων, αἱ πλούσιαι δέσποιναί μας οὐδέποτε συνέλαβον ἰδέαν τινά, τείνρυσάν πως εἰς μόρφωσιν τῆς ἀθλίας χωρικῆς, περὶ τῆς παιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὁποίας ὁ παρ' ἡμῖν νομομαθέστατος πρῴην βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ἀριστείδης Οἰκονόμου ἔγραφε κατὰ τὸ 1879 τὰ ἑξῆς περίπου.

«Ἡ ἀνατροφὴ τῆς χωρικῆς γυναικὸς δὲν εἵλκυσε μέχρι τοῦδε τὴν παιδευτικὴν τῆς πολιτείας προσοχὴν διὰ τρόπου ἀναλόγου πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς. Ἐὰν ἀπὸ τοῦ σχολείου τῆς πόλεως μεταβῶμεν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς ἐξοχῆς, παρατηροῦμεν τὰς αὐτὰς μεθόδους, ὡσανεὶ ἐπρόκειτο νὰ κατασκευασθῶσιν αἱ αὐταὶ δεξιότητες· ὑπόθεσις ὁηλ. ἄτοπος, διότι ἄλλη εἶναι ἡ σφαῖρα τῆς ἀστῆς καὶ ἄλλη ἡ τῆς χωρικῆς.

Ἐν γένει ἡ σχολαστικὴ ἐκπαίδευσις ἔχει τι ἀντικείμενον πρὸς τοὺς νεωτέρους τῆς προόδου ὅρους. Διὰ τὴν χωρικὴν δὲ οἰκογένειαν δὲν εἶναι τοῦ σχολείου μόνον ἡ σφραγίς, ἀλλὰ τῆς κοινωνικῆς βιωτικῆς ἡ ἀνύψωσις τὸ κυρίως ποθούμενον καὶ τὸ πρακτικῶς δυνατόν. Ὅταν ἡ καλλιέργεια τῆς ὑπαίθρου φύσεως καὶ ἡ ἀγροικία κλείωσι τὸ βιβλίον, ματαιοπονία εἶναι νὰ περιμένῃ τις τὰ πάντα ἐξ αὐτοῦ.

Εὐτυχῶς ἔχομεν ἀξιοσύστατον παράδειγμα σχετικῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφαρμογῆς ἐν τῇ μικρᾷ ἡγεμονίᾳ τοῦ Νασσόυ, ἐν ᾗ ἐδοκιμάσθη μέθοδός τις ἰδιάζουσα εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς χωρικῆς γυναικός, δυναμένης νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀνόρθωσιν καὶ τῆς ἑλληνίδος χωρικῆς. Ἐκεῖ, ὠργανίσθη παρ' ἑκάστῳ χωρίῳ εἰδικὸν σχολεῖον εἰς οἰκογενειακὴν ἀνατροφὴν τῶν κορασίων ἀπὸ τοῦ 6ου μέχρι τοῦ 14ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Δὶς τῆς ἑβδομάδος συναθροίζονται ταῦτα ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν αὐτοῦ, ἐν αἷς διδάσκονται ὀλίγα γράμματα, πλεκτικήν, ἐπιδιόρθωσιν ἐνδυμάτων, οἰκιακὴν οἰκονομίαν καὶ ἐγκυμνάζονται εἰς τὴν τάξιν καὶκαθαριότητα, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Ἡ σοφωτέρα καὶ ἐπιδεξιωτέρα μήτηρ τοῦ χωρίου, ἡ δυναμένη νὰ δώσῃ τὰ καλλίτερα παραδείγματα, καὶ νὰ ἀσκήσῃ τὸ πρακτικώτερον κῦρος ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῆς γυναικείας τοῦ χωρίου νεότητος διορίζεται διευθύντρια τοῦ προτύπου αὐτοῦ σχολείου κατὰ πλειονοψηφίαν ὑπὸ τῶν συνερχομένων πρὸς τοῦτο κατοίκων. Τιμητικὴ δι' αὐτὴν θέσις ἐν τῷ ναῷ τοῦ χωρίου καὶ ἐν ταῖς ἐπισήμοις τελεταῖς μετὰ ἐνιαυσίου ἐπιδόματος 120 δραχ., ἰδοὺ ἡ ἀμοιβὴ τῆς πρακτικῆς γυναικός, ἥτις ἀφιερόνει τὸν χρόνον της εἰς τὴν λειτουργίαν θεσμοῦ, ὑποσχεμένου τὴν ἀναμόρφωσιν τῶν διαδεχομένων ἀλλήλας γενεῶν.

Ἐκτὸς τῆς ἐπόψεως ταύτης ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τῆς ὑπὸ σκέψιν χωρικῆς τῶν γυναικῶν ἐκπαιδεύσεως καὶ τάξις τις φιλανθρωπικῶν ἐν ταῖς πόλεσι Κυριῶν, ἐὰν ἀπό τινος συνεταιριστικοῦ ὀργανισμοῦ τούτων ἐσχηματίζοντο περὶ ἑκάστην πόλιν, ὡς περὶ κέντρον ἀκτῖνες συνεχῶν καὶ ἀπὸ σχεδίου κανονικοῦ ἐπισκέψεων πρὸς τὰ πλησιέστερα τῆς πόλεώς των χωρία.

Περίακτοι βιβλιοθῆκαι λειτουργοῦσαι μᾶλλον διὰ τῆς ἀναγνώσεως εἰς ἐπήκοον τῶν ἀγραμμάτων χωρικῶν γυναικῶν, μετάδοσις ἐν περιοδικαῖς συναθροίσεσι τῶν πρακτικῶν καὶ ἁπλουστέρων γνώσεων εἰς τὰ χωρία, διὰ τῆς τοιαύτης καὶ ἄλλης παραπλησίας ἐπιδράσεως τῶν ἀστῶν πρὸς τὰς χωρικάς, φαίνεται ἡμῖν ὡς δυναμένη νὰ καρποφορήσῃ ἐπὶ τῆς ἐγκαταλελειμμένης ἐν Ἑλλάδι ἐξοχῆς, πολὺ περισσότερον τοῦ ὅσον ἐπιτρέπει ἡ μέχι τοῦδε τυπικὴ ἐπὶ τῶν σχετικῶν θεμάτων πορεία».

Αἱ σκέψεις αὗται τοῦ περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλληνίδος χωρικῆς ἀσχοληθέντος νομομαθοῦς ἀνδρός, εἰ ἐλαμβάνοντο ἔκτοτε ὑπ' ὄψει, δὲν θὰ εὑρισκόμεθα ἴσως σήμερον πρὸ τοῦ ἐνώπιόν μας τρομεροῦ διλήμματος. Καὶ ἀναγνωρίζει μὲν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργαζομένους, ἐκδηλῶν τὰς πρὸς αὐτοὺς συμπαθείας του, ὁπόταν περίστασις παρουσιασθῇ, ὡς δὲν παρέλειψε καὶ τὴν πρὸς τὸν κ. Α. Οἰκονόμου εὐγνωμοσύνην του διατόρως νὰ ἀποδείξῃ ἀναδείξας αὐτὸν ἐπανειλημμένως βουλευτὴν καὶ ἀνακηρύξας καὶ σήμερον αὐτὸν ἐν Πάτραις ὡς τοιοῦτον, ἔνθα αὐθορμήτως καὶ ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ ἐργάζεται, ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο καλὸν αἱ ὑπὸ τοιούτων νομομαθῶν ἀνδρῶν ῥιπτόμεναι ἰδέαι νὰ εὕρισκον πλείονα ἠχὼ καὶ παρὰ τοῖς ἑκάστοτε ἰσχυροῖς;

Δὲν θὰ ἦτο καλὸν νὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ὡραία αὕτη ἰδέα του τῆς ἀναμορφώσεως τῆς χωρικῆς ὑπὸ τῆς ἀστῆς· ὀλίγη καλὴ θέλησις, ὀλίγη δραστηριότης καὶ θὰ κατορθώτο μεν ἴσως ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ὅ,τι δὲν κατώρθωσαν μέχρι σήμερον οἱ ὑπὲρ τῶν κομμάτων καὶ τῶν πολιτικῶν διαμαχῶν μόνον διαπληκτιζόμενοι ἄνδρες.

ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

Α'.

Η ΠΡΟΣΗΝΕΙΑ

Αἱ μικραὶ ἀρεταὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ τις ὅτι ἀποτελοῦσι σπουδαῖον κεφάλαιον τοῦ βίου τῆς γυναικός· δύναται

δέ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶνε ἓν τῶν μεγαλειτέρων στοιχείων τῆς ἐσωτερικῆς εὐτυχίας τῆς οἰκογενείας.

Τούτου ἕνεκα θὰ δώσω αἰταῖς ἐνταῦθα θέσιν, ἥτις κατ' ἀρχὰς θέλει φανῆ μὴ συνάδουσα πρὸς τὸν μετριόφρονα τίτλον των.

Μεταξὺ τῶν δώρων, ἅτινα ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀγαθότητί του δύναται νὰ δωρήσῃ ἡμῖν, δὲν ὑπάρχει κατὰ τὴν ἰδέαν μου ἐπιθυμητότερον οὐδὲ πολυτιμότερον ὑπὸ κοινωνικὴν ἔποψιν, τῆς πραότητος, τῆς προσηνείας καὶ τῆς ὁμαλότητος τοῦ χαρακτῆρος, ἀρετῶν αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν καλούμενον εὐτυχῆ χαρακτῆρα. Εἶνε τῷ ὄντι ἀξιοπαρατήρητον πλεονέκτημα ἐν τῷ βίῳ ἡ ψυχικὴ ἐκείνη κατάστασις, ἥτις παρουσιάζει τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἀρίστην αὐτῶν ὄψιν, ἥτις δέχεται τὰς θλίψεις καὶ τὰς δυσαρεσκείας ἀγογγύστως, ἥτις ἀπομακρύνει τέλος, διὰ τῆς φαιδρᾶς ὄψεως ἀγαπητοῦ προσώπου τὴν ἀλγεινὴν σκέψιν τῆς ὀδύνης καὶ τῆς θλίψεως.

Εἶνε βεβαίως πολύτιμον δῶρον ἐκεῖνο ὅπερ προφυλάσσει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πλάνης ἢ τῶν προσβολῶν τῆς φιλοτιμίας, διότι ἀπομακρύνει τῆς διανοίας πᾶσαν κακὴν ὑπόνοιαν καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ὀλεθρίαν ἐκείνην ὀξυδέρκειαν, ἥτις εἰσχωρεῖ βαθέως εἰς τὰ ἐλατήρια τὰ ὑποκινοῦντα τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις.

Ἀλλ' ἡ φυσικὴ αὕτη εὐτυχὴς κατάστασις, ἡ παρέχουσα τοσαῦτα ἀγαπητὰ προτερήματα, εἶνε τὸ σπάνιον προνόμιον ἐξαιρετικῶν τινῶν πλασμάτων, βεβαίως ὅπως χρησιμεύσωσι ταῦτα ὡς παραδείγματα. Παρὰ τούτοις δ' εὑρίσκει τις τὰς χάριτας ταύτας τοῦ χαρακτῆρος, συνοδευομένας ὑπὸ μονίμων ἀρετῶν προερχομένων ἐκ τῆς καρδίας ἢ τῆς κρίσεως, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων μία ἀγαθὴ φύσις δὲν θὰ ἦτο πλέον ἢ ἡ ἔκφρασις φύσεως ἀμερίμνου, ἐγωϊστικῆς ἢ κούφου.

Χωρὶς νὰ θέλῃ τις νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὸ ζήτημα ἐὰν ἐκ γενετῆς ἐνυπάρχει ἡμῖν τὸ σπέρμα πασῶν τῶν ἀρετῶν καὶ πασῶν τῶν κακιῶν, ὡς διατείνονταί τινες τῶν φιλοσόφων, δύναται ἐν τούτοις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐρχόμεθα εἰς τὸν κόσμον μετὰ τάσεων καὶ ροπῶν, ἃς δέον ν' ἀναπτύξωμεν ἢ νὰ καταπολεμήσωμεν, ὅπως ὑπακούσωμεν εἰς τὴν φωνὴν ταύτην τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἥτις ἐνυπάρχει ἡμῖν. Δὲν γεννώμεθα πάντες καὶ πᾶσαι μετὰ τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης φύσεως, ἥτις εἶνε πρόθυμος εἰς πάσας τὰς ἀρετάς, ἀλλ' ὀφείλομεν πᾶσαι νὰ προσπαθήσωμεν ν' ἀποκτήσωμεν τὴν ἀγαθὴν ἐκείνην διάθεσιν, ἥτις εἶνε τὸ ἀπαύγασμα αὐτῶν.

Ἐπεθύμουν νὰ ἠδυνάμην νὰ καταδείξω ὑμῖν, ἀγαπηταὶ ἀναγνώστριαι, ποῖα εἶνε τὰ μέσα, ἅτινα πρέπει νὰ μεταχειρισθῇ τις, ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο· ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ τὸ ἔργον ἦνε ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ προσκόψω εἰς τὸν σκόπελον τῆς διδασκαλίας. Θὰ προσπαθήσω ἐν τούτοις ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰς σκέψεις μου ἐπὶ τοῦ ὀλίγον μὲν σοβαροῦ, ἀλλὰ λίαν ἐνδιαφέροντος τούτου ζητήματος.

Ἐὰν καλῶς ἐξηγήθην, θὰ ἐνοήσατε βεβαίως, ὅτι ὁ ἀγαθὸς χαρακτὴρ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἡ ἔκφρασις καλῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων τοῦ πνεύματος, θὰ προσθέσω δὲ καὶ τῆς καρδίας. Ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν κοινωνικῶν σχέσεων δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι μόνα τὰ προτερήματα τοῦ πνεύματος δύνανται ν' ἀρκέσωσιν.

Ἐπιμένω λέγουσα ἐντούτοις ὅτι δὲν παραδέχομαι τὴν διάκρισιν ταύτην τῶν φαινομενικῶν καὶ τῶν πραγματικῶν ἀρετῶν, τ. ἔ. ἐκείνων ἃς ἀπαιτεῖ ἡ κοινωνία ἢ ἐκείνων ἃς ὁρίζει ἡ θρησκεία. Ἄλλως δὲ τίνα καλλίτερον ὁδηγὸν δύναταί τις νὰ ἔχῃ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰ μὴ τὰς θείας ἐντολάς; Πάντοτε λοιπὸν ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῶν διδαγμάτων τῆς θρησκείας θ' ἀνεύρῃ τις τὸ μυστήριον τῆς ἀγαπητῆς ἐκείνης εὐμενείας, ἥτις τέρπει καὶ εὐαρεστεῖ.

Ζαχαροῦλα Λαμνῆ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Εἰς τὴν Ρωμυλίαν καὶ Βουλγαρίαν ὑπάρχει πεποίθησις ὅτι ἐν ἑκάστῃ οἰκίᾳ ἐχρησίμευσεν εἰς στερεότητα τῶν θεμελίων γυνή, ἣν ἔκτισον ἐντὸς τῶν τοίχων.

Ὑπάρχει μάλιστα σχετικὴ γνωστὴ καὶ παροιμιώδης διάδοσις, ἣν ἀναγράφομεν ἐνταῦθα, ὅπως ἀποδείξωμεν τὴν τῶν Βουλγάρων μέχρι πρό τινος ἀμάθειαν καὶ ὠμότητα.

Ἐν τινι Βουλγαρικῇ πόλει, ἐννέα κτίσται Βούλγαροι ἀνέλαβον τὴν οἰκοδόμησιν μεγάλης οἰκίας. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἔδαφος ἦτο μαλακὸν ἡ ἀνέγερσις τῶν τοίχων καθίστατο ἀδύνατος.

Οἱ Βούλγαροι ἀποδόντες τὸ ἀνεπιτυχὲς τῆς ἐπιχειρήσεώς των εἰς διαβολικὴν συνεργίαν συνεσκέφθησαν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ πρωτομάστορος αὐτῶν κὸρ Μανώλη, ὅπως κτίσωσιν ἐντὸς τοῦ τοιχου τὴν γυναῖκα ἐκείνου ἐξ αὐτῶν, ἥτις ἤθελε φέρει πρώτη πρόγευμα εἰς τὸν σύζυγον. Ἡ δυστυχὴς Φλώρα σύζυγος τοῦ κὸρ Μανώλη ἐφάνη πρώτη· ὁ σύζυγος ἔλαβεν αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του, τὴν ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ διάμεσον τοῦ ἀνεγειρομένου τοίχου, λέγων πρὸς αὐτὴν: στάσου ἐκεῖ, γυναικοῦλά μου, θὰ σὲ τοιχώσωμεν διὰ γοῦστο. Ἡ ἀτυχὴς γυνὴ ἐκλαβοῦσα τοῦτο ὡς ἀστειότητα, ἤρχισε νὰ γελᾷ, ἀλλὰ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν εὑρίσκετο ἐκτισμένη μέχρι τῶν γονάτων. Καταληφθεῖσα ὑπὸ φόβου μετὰ δακρύων καὶ παραπόνου λέγει πρὸς τὸν σύζυγόν της. Ἀρκεῖ τὸ ἀστεῖον, Μαστρομανώλη, τὰ κόκκαλα τῶν ποδῶν μου συντρίβονται· ἰδοὺ ὁ τοῖχος ὑψοῦται καὶ τὸ ἐν κοιλίᾳ μου ἔμβρυον ἀποθνήσκει.

Ὁ μάστρο Μανώλης σιωπᾷ, ἐργάζεται πυρετωδῶς, μέχρις οὗ κατακαλύπτει τὸ ὑποκώφως ἐκπνέον ἀφρόπλαστον σῶμα τῆς νεαρᾶς συντρόφου του. Ἡ οἰκία ἐκτίσθη ἐπονομασθεῖσα παρὰ τῶν χωρικῶν Φλωρόσπητο.

Μαρία Μαυρογορδάτου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπεβίωσεν ἐσχάτως δημόσιός τις ὑπάλληλος ὀνόματι John-Bute Holmes τὴν κληρονομίαν τοῦ ὁποίου διεφιλονείκουν πρὶν ἢ ταφῇ ἔτι αἱ ἑπτὰ αὐτοῦ σύζυγοι, αἵτινες ἀπὸ κοινοῦ συνώδευσαν τὴν νεκρικὴν πομπὴν μέχρι τοῦ νεκροταφείου.

Αἱ ἑπτὰ χῆραι παρηκολουθοῦντο ὑπὸ 25 τέκνων, ἑκάστου τούτων οἰκειοποιουμένου τὸν τίτλον τοῦ νομίμου κληρονόμου.

Ἡ τελευταία σύζυγος τοῦ μακαρίτου ἡ ἔχουσα ὑπὸ τὴν κατοχήν της τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν εἶχε νυμφευθῆ μετ' αὐτοῦ μόλις πρὸ ἓξ μηνῶν. Ἐνῷ δὲ αἱ πρῶται ἓξ διεπλεκτίζοντο ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς περὶ τῆς κληρονομίας, ἡ ὑπ' ἀριθμ. 7 χήρα ἐνήργει παρὰ τῇ εἰσαγγελίᾳ ὅπως ἐκδοθῶσιν ἓξ ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τῶν ἐπιτεθεισῶν καὶ κακοποιησασῶν αὐτὴν προκατόχων της.

Ἐντῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ μεγαλείτερος τῶν υἱῶν τοῦ Holmes ἐκδιώξας τὰς ὑπ' ἀριθμ. 2, 3, 4, 5 καὶ 6 συζύγους ἐνεκαθιδρύθη μετὰ τῆς μητρός του ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀπειλῶν ὅτι ἤθελε φονεύσει, ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ παραβιάσῃ τὴν εἴσοδον.

Ματαία ἀπειλὴ ἀφοῦ ἡ ἀστυνομία φθάσασα ἐγκαίρως μετέφερε κληρονόμους ἄρρενας τε καὶ θήλεις εἰς τὸ φρέσκο.

* * *

Μεγάλη εἴδησις διά τε τὰς οἰκοδεσποίνας καὶ μαγειρίσσας. Ἐπετεύχθη ἡ δι' ἠλεκτρικῆς χύτρας κατασκευὴ τῶν διαφόρων φαγητῶν, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης χρήσεως ἀνθράκων ἢ οἱασδήποτε καυσίμου ὕλης.

Δι' ἁπλουστάτου μηχανισμοῦ, διοχετεύεται ἐν τῷ περικαλύμματι τῆς χύτρας ῥεῦμα ἠλεκτρικόν, διὰ τῆς θερμότητος τοῦ ὁποίου ἐπιτυγχάνεται ἐντὸς 10 λεπτ. τὸ βράσιμον μιᾶς λίτρας ὕδατος. Τὸ ἠλεκτρικὸν ῥεῦμα στοιχίζει τὸ 1/4 μόνον τῆς συνήθους ἀξίας τῶν καυσίμων ὑλῶν.

Ἡ ἠλεκτρικὴ χύτρα ἦν κατασκευασμένη ἐκ χαλκοῦ, κομψοτάτη τὸ σχῆμα, τοποθετημένη ἐπὶ μικροῦ τρίποδος ἐκ ξύλου βερνικομένου. Τὸ ὅλως ἰδιόρρυθμον θερμάντεως σύστημα τοῦτο εἶναι καθαρότατον, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀποφορᾶς καὶ ἐκτὸς παντὸς κινδύνου πυρκαϊᾶς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΔΕΞΙΟΤΗΣ

Ἐὰν θέλητε τὴν εὐτυχίαν τοῦ μικροῦ σας συνειθίσατε αὐτὸ ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῇ ἑαυτό, διότι τοῦτο συντελεῖ μεγάλως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιτηδειότητος καὶ τοῦ ἐπινοητικοῦ αὐτοῦ.

Πόση εὐχαρίστησις διὰ τὴν μητέρα, ἧς τὸ διετὲς θυγάτριον ἀπομιμούμενον αὐτὴν κατορθοῖ τὴν πρωΐαν νὰ βάζῃ τὰς κάλτσας του, ἀντὶ νὰ ἐνδύηται καὶ ὑποδύηται παρ' ἄλλων ὡς παράλυτον μέχρι τῆς πενταετοῦς αὐτοῦ ἡλικίας.

Τί εὐχαρίστησις δι' αὐτὸ ἐὰν κατορθῇ νὰ κλείῃ τὴν θύραν ὁσάκις εἰσέρχεται· θὰ ἐξακολουθήσῃ τοῦτο μέχρι τοῦ γήρατός του. Ἄλλως τε εἶναι τόσον εὔκολον νὰ συνειθίσωσι τὰ μικρὰ εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶσιν ἑαυτά, διότι ταῦτα ὡς οἱ πίθηκοι ἀγαπῶσι νὰ πράττωσιν ὅ τι βλέπουσιν.

Εἶναι καταστρεπτικὴ ἡ συνήθεια ἐκείνη, ἡ καταδικάζουσα τὰ παιδία εἰς ἑτεροκινήτους μηχανάς, τῶν ὁποίων ἀπολέλεσμα εἶναι ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν ἐν τῇ γενέσει των αὐτῇ δυνάμεων τοῦ παιδός.

Ὄλγα Ἰωαννώφ.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ὁ Γαλλικὸς θίασος ἐπιτυχῶς λίαν ἐξετέλεσε τὸ μελοδραμάτιον Gillette de Narbonne, ἐν ᾗ ἡ γόησσα κυρία Lassalle ἐθριάμβευσε καὶ πάλιν μετὰ τοῦ συμπαθεστάτου κ. Douchet. Ἀλλὰ καὶ ἡ κυρία Cretaux μετὰ τοῦ συζύγου της καὶ αἱ λοιπαὶ καλῶς ὑπεκρίθησαν τὸ μέρος των.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ.—Ἐξακολούθησις ἐπικυρώσεων διαφόρων δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ παράτασις πυρκαϊῶν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—Οἱ αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἔσχον ἐγκάρδιον συνέντευξιν ἐν Γαστάϊν. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀνεχώρησεν εἰς Ἴσλ.

ΙΤΑΛΙΑ.—Ἡ χολέρα λαμβάνει μεγάλας διαστάσεις ἐν Νεαπόλει καὶ τοῖς πέριξ.

20 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ὡραία δικαιολόγησις! ἀλλ' ἄκουσόν με· ἔχω νὰ σοὶ ἀποτείνω μίαν ἐρώτησιν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ πάσχῃ τις πολύ, ὅπως γένηται δεκτὸς ἔν τινι νοσοκομείῳ;

Διατί ἡ ἐρώτησις αὕτη;

Διότι θὰ προετίμων νὰ εἰσαχθῶ ἀπὸ τοῦδε.

Καὶ νομίζεις ὅτι ἐγὼ θέλω σοὶ τὸ ἐπιτρέψει;

Διατί ὄχι; μήπως τὸ τοιοῦτον σὲ ἀτιμάζῃ;

Ὄχι· ἀλλὰ τὰ νοσοκομεῖα εἶναι διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκείνους τοὺς ἐστερημένους; παντὸς προστάτου, οὐχὶ ὅμως διὰ σέ, ἥτις ἔχεις ἀδελφὸν ἐργαζόμενον, κερδίζοντα καὶ ἀγαπῶντά σε. Ἀποδίωξον τὰς θλιβερὰς ταύτας ἰδέας καὶ ἀφοῦ θεωρῇς σεαυτὴν ἀσθενῆ, συμβουλευθῶμεν διάσημόν τινα ἰατρόν, ὅστις θὰ σοὶ διατάξῃ τί πρέπει νὰ κάμῃς.

Ὁ Μὰξ ἠρώτησε τὸν κ. Θεόδωρον, εἰ ἐγνώριζεν ἰατρόν τινα ἔμπειρον καὶ οὗτος ὑπέδειξε τὸν κ. Δε Βλαρύ, ὅστις ἐξετάσας τὴν Αἰκατερίναν ὑπέβαλεν αὐτὴν εἰς τονικὴν δίαιταν, συστήσας θερμῶς εὐζωΐαν, ἀνάπαυσιν, ἡσυχίαν πνεύματος, τακτικὸν περίπατον, βίον προϋποθέτοντα ἑκατὸν τοὐλάχιστον χιλιάδων φράγκων περιουσίαν.

Αἱ συμβουλαὶ τοῦ ἰατροῦ ἀπετέλουν εἰρωνείαν τῆς τύχης τῆς ἀτυχοῦς Αἰκατερίνης, ἥτις ἀκούουσα αὐτὸν ἠρκέσθη εἰς τὸ νὰ μειδιάσῃ πικρὸν μειδίαμα, ἐνῷ ὁ Μὰξ προσέφερεν αὐτῷ δέκα φράγκα διὰ τὰς συμβουλάς του.

Αἱ συμβουλαὶ αὗται ἐξετελέσθησαν κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ ἡ Αἰκατερίνα προσεποιεῖτο ποιάν τινα βελτίωσιν τῆς ὑγείας της, ἀπεσύρετο ἐνωρίτερον τὴν ἑσπέραν, τὴν ἐπαύριον δὲ ἔλεγεν ὅτι ἐκοιμήθη καλῶς τὴν νύκτα.

Ἑσπέραν τινὰ ὁ Μὰξ εἶχεν ἀνάγκην βιβλίου τινός, ὅπερ εὑρίσκετο εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Αἰκατερίνης· ἔλαβε τὸ κηρίον του καὶ πρὶν ἢ εἰσέλθῃ, ἠκροάσθη ἔξωθεν τῆς θύρας, μὴ ἀκούσας δὲ οὐδένα θόρυβον καὶ σκεφθεὶς ὅτι ἡ ἀδελφή του κοιμᾶται, εἰσῆλθεν ἡσύχως, ἵνα μὴ ἀφυπνίσῃ αὐτήν.

Τὸ βιβλίον εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ ἔλαβεν καὶ ἐπιστρέφων ἔρριψε βλέμμα ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς Αἰκατερίνης, ἵνα πεισθῇ ὅτι δὲν ἀφύπνισεν αὐτήν.

Ἡ κλίνη ἦτο κενή. Ἄρα ἡ ἀδελφή του δὲν εἶχεν ἔτι κατακλιθῆ· μετέβη λοιπὸν εἰς τὸ ἐστιατόριον, ἵνα ἐπιπλήξῃ αὐτήν, διότι ἠργύπνει τόσον ἀργά.

Τὸ ἐστιατόριον ἦτο κενὸν καὶ πᾶσαι αἱ θύραι ἀνοικταί· ὁ Μὰξ ἤρχισε νὰ ἀνησυχῇ. Ἐξῆλθε τοῦ προθαλάμου καὶ ἐκάλεσε μεγαλοφώνως τὴν ἀδελφήν του. Κατῆλθε τὴν κλίμακα καὶ ἠρώτησε τὸν θυρωρὸν, ἐὰν εἶδεν αὐτήν.

Ἤνοιξα πρὸ ὀλίγου τὴν θύραν εἴς τινα, ἀλλὰ δὲν διέκρινα, ἐὰν ἦτο ἡ ἀδελφή σας.

ΑΓΓΛΙΑ.—Πολλὰ ἐμπορικὰ καταστήματα νεωτερισμῶν ἐν Οὐάτελυ, ἐν οἷς χιλιάδες ὑπαλλήλων εἰργάζοντο ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός· 7 ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν καὶ 18 ἐπληγώθησαν. Αἱ ἀπώλειαι ἀνέρχονται εἰς 12 περίπου ἑκατομ. φράγκων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος ἀνεχώρησε διὰ Τούρνου Σεβερίνου εἰς Ὄρσοβαν, ἔνθα ἀφίκετο ὑγιής, καίτοι διεδίδετο ὅτι ἐν Τούρνῳ Σεβερίνῳ συνομόται ἐκαιροφυλάκτουν τὴν διάβασίν του, ὅπως φονεύσωσιν αὐτόν. Οἱ ἀνθηγεμόνες ὑπεδέχθησαν αὐτὸν εἰς Ὄρσοβαν. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ ἀπόφασις τοῦ πρίγκηπος τοῦ Κοβούργου θεωρεῖται ὡς ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τῆς Βερολινείου συνθήκης καὶ κατὰ συνέπειαν ριψοκίνδυνος.

ΡΩΣΣΙΑ. — Λέγεται ὅτι τρεῖς χιλιάδες Ρῶσσοι ἔφθασαν εἰς τὰ Νοτιοανατολικὰ μεθόρια τῆς Βουχάρας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Β. Ἀγρίνιον. Χρήματα καὶ ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν Β. Μ. Κ)πολιν. Σώματα ἀπεστάλησαν· γράφομεν.—Κον Χ. Π. Λ. Ἡράκλειον. Σώματα ἀπεστέλλονται· γράφομεν. — Καν Π. Β. Ρέθυμνον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν.—Κον Σ. Π. Σ. Θεσσαλονίκην. Εὐγνωμονοῦμεν.—Κον Α. Σ. Βουκουρέστιον· σημείωσις μετὰ διευθύνσεων ἀποσταλήσεται προσεχῶς.—Κον F.G.T. Τουλτσέαν. Λάθος τοῦ ἀντιπροσώπου μας.—Καν C. F. Βραΐλα. Διορθώθη.—Καν Μ. Ν. Μόσχαν. Ἡ θρησκεία ναί, ἀλλὰ ἡ γλῶσσα χάνεται.—Κᾳ γραψάσῃ ἀνυπογράφως Βερδιάνσκαν. Αἱ ἐπιφυλάξεις σας γεννῶσιν ὑπονοίας.—Καν Α.Κ. Κέαν. Σχετικὴν συμβουλὴν δημοσιεύομεν σήμερον.—Καν Ε. Μ. Πύργον. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν.—Καν Κ. Ν. Β. Ἀμοργόν. Φύλλα ἀποστελλονται τσκτικώτατα.—Κον Δ. Χ. Κ)πολιν. Τὶς ἐνέγραψεν ὑμᾶς καὶ παρά τινος λαμβάνετε τὸ φύλλον;—Καν Μ. Γ. Πάτρας. Προτιμότερον νὰ ὑποφέρητε ὀλίγον παρὰ νὰ ψυχράνητε τὸν ἐπισκέπτην σας.—Καν Ε. Δ. Σύρον. Ἡ κυρία δὲν ἀφαιρεῖ ποτὲ τὸ χειρόκτιόν της διὰ νὰ χαιρετίσῃ.—Κον Κ. Α. Βουκουρέστιον. Τὸ φύλλον στέλλεται κατ' εὐθεῖαν εἰς Βροσθένιον. —Καν Μ. Ν. Κ)πολιν. Χρήματα ἐλήφθησαν.—Κον Π. Α. Βάρναν. Εὐχαριστοῦμεν· γράφομεν.—Καν Ε. Ξ. Μαγνησίαν. Γνωρίσατε ἡμῖν, εἰ ἐλήφθησαν σώματα.—Καν Α. Ε. Λάρισσαν. Ἡ διατριβή σας δὲν ἔχει ἔννοιαν, ἀφοῦ οὐδὲν θέμα πραγματεύεσθε.—Καν Α. Δ. Ὀδησσόν. Χρήματα ἐλήφθησαν.—Καν Δ. Π. Μασσαλίαν. Χρήματα ἐλήφθηπαν· εὐγνωμονοῦμεν.—Καν Φ. Φ. Βερολῖνον. Ἐπιθυμεῖτε φύλλα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως; —Καν Δ. Γ. Τύρναβον. Τὸ θέρος προσφέρετε πρὸς τοὺς ξένους σας σιρόπια καὶ οὐχὶ παχέα γλυκύσματα.—Καν Ε. Μ. Θεσσαλονίκην. Ἡ μετὰ τὸ γεῦμα ἐπίσκεψις ἐντὸς τοῦ ἁ. ὀκταημέρου. — Καν Π. Δ. Λάρισσαν. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Αἱ εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν εὑρισκόμεναι γυναῖκες ἀπελπίζονται ὡς ἐκ τῶν ὑποκιτρίνων κηλίδων, αἵτινες καταστρέφουσι τὸ φυσικὸν τοῦ δέρματος χρῶμα. Ὑπὲρ αὐτῶν λοιπὸν παραθέτομεν τὴν κάτωθι συνταγήν, ἧς ἡ χρῆσις ἐνεργεῖ ἀποτελεσματικῶς: Βούτυρον κακκάου 10 γρ. Ρητσινόλαδον 10 γρ. Ὀξύδιον ζίγκου 0,20 ἑκ. γρ. Λευκὴ ὑποστάθμη ὑδραργύρου 0,10 ἑκ. γρ. Ροδόσταμον 10 σταγόνας. Ταῦτα ἀναμιγνύετε καλῶς καὶ ἀλείφετε τὸ πρόσωπον πρωὶ καὶ ἑσπέρας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Σάλτσα διὰ βραζόν.—1 ὀκ. ντομάτες περασμέναις ἀπὸ τὸ τρυπητό, 2 κοχλιάρια μεγάλα βούτυρον, 5 κοχλιάρια ζωμὸν κρέατος, 2 μικρὰ σάκχαριν, 2 φαρίναν διαλελυμένην ἐντὸς κυαθίσκου ὕδατος, 2 φύλλα δάφνης καὶ ἓν τεμάχιον σκόρδου. Ταῦτα βράζωσιν ἕως ὅτου δέσῃ σχεδόν· τότε σερβίρετε, ἀφοῦ ἀφαιρέσητε τὴν δάφνην καὶ τὸ σκόρδον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Νεᾶνις καλλίστη, πολυπαθοῦς καὶ ἀξίας πάσης ὑποστηρίξεως οἰκογενείας, κάτοχος τῆς γαλλικῆς, γερμανικῆς καὶ ἑλληνικῆς, ἀρίστη κυμβαλίστρια, ζητεῖ παραδόσεις. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ ἀναγνώστριαι ἡμῶν θέλουσιν εὐγνωμονεῖ ἡμῖν διὰ τὴν σύστασιν τῆς νεαρᾶς διδασκαλίσσης, ὅταν μάθωσιν εἰς ποίαν οἰκογένειαν ἀνήκει, δυνηθῶσι δὲ, χρησιμοποιοῦσαι τὰς γνώσεις αὐτῆς νὰ συνδράμωσιν ἑνταυτῷ ἀτυχῆ καὶ πολυπαθῆ οἰκογένειαν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Ὁ Μὰξ ἐναπέθεσε τὸ κηρίον ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ θυρωροῦ καὶ ἐξῆλθεν.

Ἐξήτασε τὴν ὁδὸν, ἥτις κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἦν ἐντελῶς ἔρημος, προχωρήσας δὲ βήματά τινα διέκρινε λευκὴν σκιὰν ἐξαφανιζομένην καὶ ἀπομακρυνομένην ταχέως. Ἤρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς αὐτὴν καὶ νὰ τὴν καλῇ διὰ τοῦ ὀνόματός της.

Ἀκούσασα αὕτη τὴν φωνὴν τοῦ ἀδελφοῦ της ἤρχισε νὰ τρέχῃ ὡς τρελλή.

Ὁ Μὰξ τέλος τὴν κατέφθασε καὶ μετ' ἀνεκφράστου ἀγωνίας ἠρώτησεν αὐτήν. Ποῦ πηγαίνεις λοιπὸν οὕτω γυμνὴ καὶ ἀνυπόδητος; Τὶ κάμνεις ἐδῶ;

Ἐγώ! τίποτε! ἀπήντησεν αὕτη βλέπουσα αὐτὸν ἀτενῶς καὶ σπασμωδικῶς τρέμουσα καθ' ὅλον τὸ σῶμάτης.

Ποῦ ἐπήγαινες; εἰπέ μοι, πρὸς θεοῦ!! δὲν βλέπεις λοιπὸν πόσον πάσχω;

Ἐπήγαινα νὰ πάρω ὀλίγον ἀέρα.

Καὶ ποῦ ἐσκόπεις νὰ ὑπάγῃς;

Εἰς τὸν ποταμόν.

Ὁ Μὰξ ᾐσθάνθη ψυχρὸν ἱδρῶτα περιρρέοντα αὐτὸν καθ' ἅπαν τὸ σῶμά του. Αἰκατερίνα!! τῇ εἶπεν, εἶσαι κακὴ ἀδελφὴ, ἀφοῦ βασανίζῃς οὕτω τοὺς ἀγαπῶντάς σε. Θέλεις νὰ αὐτοκτονήσῃς· δὲν σκέπτεσαι λοιπὸν τὶ θὰ γείνῃ ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ μας ἄνευ σοῦ; Ἐπιστρέψωμεν ταχέως καὶ ἂς μείνῃ μεταξὺ τῶν δύο μας ἡ σκηνὴ αὕτη.

Ἀλλ' ἡ Αἰκατερίνα δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ οὔτε ἓν βῆμα· τὸ ψῦχος εἶχε κυριεύσει αὐτὴν, οἱ ὀδόντες της συνεκρούοντο καὶ ὡς παιδίον ἀσθενὲς εἶπε πρὸς τὸν ἀδελφόν της· σήκωσόν με, δὲν δύναμαι νὰ κινηθῶ.

Ὁ Μὰξ ἔλαβεν αὐτὴν εἰς τοὺς βραχίονάς του καὶ τὴν μετέφερεν οἴκοι· τοποθετήσας δὲ αὐτὴν ἐντὸς τῆς κλίνης της καὶ καλύψας αὐτὴν διὰ βαρέων σκεπασμάτων ἠγρύπνησε μέχρι πρωΐας παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν της.

Μόλις κατακλιθεῖσα αὕτη, ἀπεκοιμήθη ὕπνον ἡσυχώτατον καὶ πέραν τοῦ συνήθους παραταθέντα. Τὴν ἐπαύριον οὐδὲν τῶν κατὰ τὴν νύκτα διατρεξάντων ἐνεθυμεῖτο, ἠγνόουν δὲ τοῦτο ὅτε πατὴρ καὶ μήτηρ αὐτῆς.

Ἐπὶ πολλὰς νύκτας ὁ Μὰξ ἠγρύπνει ἐπὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἥτις ἐφαίνετο ἥσυχος καὶ ἐκοιμᾶτο καλῶς.

Ἑσπέραν τινὰ συνέβη καί πάλιν γεγονός τι, ὅπερ ἀνησύχησε τὸν δυστυχῆ Μάξ. Εἶχον τοποθετηθῆ παρὰ τὴν τράπεζαν, ὅπως κατὰ τὸ σύνηθες δειπνήσωσιν, ὅτε ἡ κ. Hubert παρεκάλεσε τὴν θυγατέρα της νὰ τῇ χωρίσῃ τεμάχιον ἄρτου, λέγουσα αὐτῇ, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ κόψῃ αὕτη, διότι δὲν εἶχε μαχαίριον, ἐνῷ ἡ Αἰκατερίνα εἶχε δύο τοιαῦτα.

Δύο μαχαίρια!! εἶπεν ἡ Αἰκατερίνα ἐγειρομένη κάτωχρος. Διατὶ ἔχω δύο μαχαίρια; Κατὰ λάθος, ἔβαλες δύο δι' ἑαυτήν, ἀντὶ νὰ βάλῃς τὸ ἓν δι' ἐμέ.

(ἀκολουθεῖ.)